

Thai

The United Nations recommended system was first approved in 1967 (resolution I/14), based on the modified general system of the Royal Institute of Thailand. The table and notes on its application were published in vol. II of the conference reports¹. A revised version of the system was officially endorsed by the government of Thailand in 2000. This was approved at the Eighth United Nations Conference for the Standardization of Geographical Names in Berlin, 2002, based on a document submitted by Thailand².

Thai uses an alphasyllabic script. In Thai writing word division is not ordinarily indicated which may complicate the romanization. The romanization system is not reversible to its original script form.

Romanization

Thai characters are romanized in two ways depending on whether they denote syllable-initials or syllable-finals. The romanization of syllable-finals is indicated in parentheses.

1 ก k (k)	8 จ ch (t)	14 ฉ d (t)	20 ฌ d (t)	26 ฎ b (p)	34 ฎ y	38 ฝ s (t)
2 ข kh (k)	9 ฌ ch (t)	15 ฎ t (t)	21 ฌ t (t)	27 ฎ p (p)	35 ฎ r (n)	39 ฆ s (t)
3 ฌ kh (k)	10 ฌ ch (t)	16 ฎ th (t)	22 ฌ th (t)	28 ฝ ph (p)	36 ฌ l (n)	40 ฝ s (t)
4 ฌ kh (k)	11 ฌ s (t)	17 ฌth,d(t)	23 ฌ th (t) ^A	29 ฝ f (p)	37 ฎ w	41 ฬ h
5 ฌ kh (k)	12 ฌ ch (t)	18 ฌ th (t)	24 ฌ th (t)	30 ฬ ph (p)		42 ฬ l (n)
6 ฌ kh (k)	13 ฎ y (n)	19 ฌ n (n)	25 ฌ n (n)	31 ฬ f (p)		43 ฎ o ^B
7 ฌ ng(ng)				32 ฌ ph (p)		44 ฌ h
				33 ฌ m (m)		

^A Combination ฌฎ is romanized s if so pronounced.

^B See note 5.

¹ *United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names*. Geneva, 4-22 September 1967. Vol. II. *Proceedings of the Conference and technical papers*, pp. 122-123.

² *Principles of Romanization for Thai Script by Transcription Method*. Eighth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names. Berlin, 27 August – 5 September 2002. Document E/CONF.94/INF.41.

Vocalic nuclei and special characters (• stands for any consonant character)

1	•ะ	a	16	เ•	e	31	เ•็อ	uea	46	เ•็อย	ueai
2	•ั	a	17	เ•ะ	ae	32	เ•ัวะ	ua	47	•ัวย	uai
3	•รร•	a	18	เ•็	ae	33	เ•ัว	ua	48	เ•ัว	io
4	•า	a	19	เ•	ae	34	เ•ัว•	ua	49	เ•ัว	eo
5	•รร	an	20	เ•ั	o	35	เ•ัว	ai	50	เ•ัว	eo
6	•ำ	am	21	•	o	36	เ•ัว	ai	51	เ•ัว	aeo
7	•ิ	i	22	เ•ัว	o	37	เ•ัย	ai	52	เ•ัว	aeo
8	เ•ั	i	23	เ•ัวะ	o	38	เ•ัวย	ai	53	เ•ัยว	iao
9	เ•ุ	ue	24	•อ	o	39	เ•ัวย	ai	54	ฤ	rue ^A
10	เ•ุ	ue	25	เ•อั	oe	40	เ•ัว	ao	55	ฤ	rue
11	เ•อ็	ue	26	เ•็	oe	41	เ•ัวว	ao	56	ฤ	lue
12	•ู	u	27	เ•อ	oe	42	เ•ัย	ui	57	ฤ	lue
13	เ•ู	u	28	เ•ัยะ	ia	43	เ•ัวย	oi			
14	เ•ะ	e	29	เ•ัย	ia	44	•อย	oi			
15	เ•็	e	30	เ•ัย	uea	45	เ•ัย	oei			

^A Also romanized *ri* and *roe*, according to pronunciation.

Notes³

1. In multi-syllable words, the final character of the preceding syllable and the initial character of the succeeding syllable may cause reading ambiguity. Therefore hyphen is used for syllable separation according to the following rules:
 - 1.1 Hyphen is inserted when the final character of the preceding syllable is a vowel and the initial character of the succeeding syllable is *ng* (ง), e.g. ฝรั่ง *Sa-nga*.
 - 1.2 Hyphen is inserted when the final character of the preceding syllable is *ng* (ง) and the initial character of the succeeding syllable is a vowel, e.g. บังอร *Bang-on*.
 - 1.3 Hyphen is inserted when the initial character of the succeeding syllable is a vowel, e.g.

³ Notes 1-5 have been adapted from *Principles of Romanization for Thai Script by Transcription Method*. Eighth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names. Berlin, 27 August – 5 September 2002. Document E/CONF.94/INF.41.

สะอาด *sa-at*, สำอาง *sam-ang*.

2. A word followed by *mai-yamok* (๗) is written twice according to the reading rules, e.g. ทำบ่อย ๗ *tham boi boi*, ไฟไหม้ ๗ *fai mai fai mai*.
3. Words followed by *pai-yannoi* (๗), which shortens forms of a well known word or words, are written in full according to the reading rules, e.g. กรุงเทพฯ *Krung Thep Maha Nakhon*, โปรดเกล้าฯ *protklao protkramom*.
4. An initial อ as a vowel-bearer which is phonetically a glottal stop [ʔ] is ignored.
5. One must bear in mind that the romanization of Thai in this case employs the transcription method. Thus, tone marks (◌̇, ◌̈, ◌̉, and ◌̊) and diacritical marks including the silencing mark (◌̣) and the vowel shortening mark (◌̣̣), are completely ignored. In order to transcribe Thai words correctly one must know how to read and pronounce them. There are many words that carry a character or characters that are not pronounced, such as สามารถ *samat* (วิ is silent), พรหม *Phrom* (ห is silent), ลักษณะ *lak* (ขณม์ are silent), ชาติ *that* (ช is silent), อินทรธนู *inthanu* (ทร are silent), and there are also a number of words in Thai where a syllable with an intruding vowel [a] must be inserted such as ปราณณา *pratthana* (วิ is silent and [tha] is inserted), and รัตนา *rattana* ([ta] is inserted) when pronouncing them.
6. When using geographical names romanized according to the previous 1967 version of the official Thai romanization system, it is essential to know that earlier no distinction was made between the vowels *u* and *ue* (*u* was used in both cases, this applied to characters 9, 10, 11, 30, 31, 46, 54, 55, 56 and 57 in the table for vocalic nuclei and special characters) and some diphthongs were romanized differently (*iu* for character 48 /now *io*/, *ieo* for character 53 /now *iao*/ in the table mentioned).

Other systems of romanization

The transliteration of Thai in the standard **ISO 11940:1998**⁴ gives each Thai character a unique equivalent in the Roman script (a single letter or a combination of a letter plus a "modifier letter"). The Thai characters are transliterated strictly in the order they are written, diacritical marks accompanying a consonant are transliterated starting by the uppermost mark and finishing with the subscript mark. As an example, here are some transliteration equivalents: ก k, ข kh, ฃ kh̄, ฅ kh̄, ฆ kh̄, ๗ ng; ๘ a, ๙ ȧ, ๑ ā, ๑ ā̇, ๑ e, ๑ æ, etc.

⁴ This is a modification of a document presented in 1992: *Romanized Transliteration of Thai*. Sixth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names. Vol. II. *Technical papers*. New York, 25 August - 3 September 1992, pp. 369-379. Some consonants have been given revised equivalents in the ISO standard.

PRINCIPLES OF ROMANIZATION FOR THAI SCRIPT

BY TRANSCRIPTION METHOD

The Thai romanization method is transcription, whereby the sounds are noted by the system of signs of Roman alphabet, regardless of original spelling, e.g. จันทร์ = chan, พระ = phra, and แก้ว = kaeo

1. TRANSCRIPTION TABLES OF CONSONANTS AND VOWELS

CONSONANTS

THAI CONSONANT	ROMANIZED CHARACTER		EXAMPLE
	INITIAL	FINAL	
ก	k	k	กา = ka , นก = nok
ข ข ฃ ค ฅ ฌ	kh ¹	k	ขอ = kho , สุข = suk โค = kho , ยุค = yuk ฮ่อง = khong , เมฆ = mek
ง	ng	ng	งาม = ngam , สงฆ์ = song
จ ฉ ช ซ ฌ	ch ²	t	จีน = chin , อำนาจ = amnat ฉิ่ง = ching ชิน = chin , utsch = khot เฉอ = choe
ซ	s	t	ซา = sa , ก๊าซ = kat ทราย = sai ศาล = san , ทศ = thot รักษา = raksa , กฤษณ์ = krit สี = si , รศ = rot
ญ	y	n	ญาติ = yat , ชานู = chan
ฎ	d	t	ฎีกา = dika , กฏ = kot
ฬ (pronounced ด)			บันฑิต = bandit , ฬฑ = sat
ด			ด้าย = dai , เป็ด = pet

THAI CONSONANT	ROMANIZED CHARACTER		EXAMPLE
	INITIAL	FINAL	
ฏ ฑ	t	t	ปฏิมา = pa tima, ปรากฏ = prak o t ตา = ta , จิต = chit
ฐ ฑ ฒ ณ ฑ ฐ	th ¹	t	ฐาน = th an, ฐัน = ra t มณฑล = mon th on เขม่า = th ao, วัฒน = wa t ถ่าน = th an, นาถ = na t ทอง = th ong, บท = bo t ธง = th ong, อาวุธ = awu t
ณ ฒ	n	n	ประณิต = pra n it, ปราณ = pra n น้อย = noi , จน = cho n
บ	b	p	ใบ = bai , กาบ = ka p
ป	p	p	ไป = pai , บาป = ba p
ผ พ ภ	ph ¹	p	ผา = pha พงศ์ = ph ong, ลัพธ์ = la p สำผา = sam ph ao, ลภ = la p
ฝ ฟ	f	p	ฝั่ง = fa ng ฟ้า = fa , เสิร์ฟ = soe p
ม	m	m	माम = ma m
ย	y	-	ยาย = yai
ร	r	n	ร้อน = ro n, พร = pho n
ล ฬ	l	n	ลาน = la n, ศาล = sa n กีฬา = ki la, กอล์ฟ = ka n
ว	w	-	วาย = wai
ห ฮ	h	-	หา = ha ฮา = ha

NOTES:

1. Phonetically **h** is the symbol for aspirated sound (sound followed by a puff of air when pronounced). Thus **h** that follows **k p t** behaves according to the following phonetic rules:

k represents **ก** because it is an unaspirated sound (sound without a puff of air when pronounced). **kh** represents **ข ฃ ค ฅ ฆ** because they are aspirated sounds.

p represents **ป** which is an unaspirated sound. Thus **ph** represents **ฝ ฟ ภ** because they are aspirated sounds. Therefore **ph** does not represent **พ**.

t represents **ต ถ** which are unaspirated sounds. Thus **th** represents **ฐ ฑ ฒ ณ ฑ ฒ** because they are aspirated sounds.

2. Phonetically **c** should represent **จ** which is an unaspirated sound and **ch** should represent **ฉ ช ฌ** which are aspirated sounds, as observed in Pali-Sanskrit, Cambodian, Hindi, Bahasa Indonesia and many other languages. But Thai does not observe this rule because it may be confused with the sound of **c** in English which represents **ค** or **ช** in Thai. For example, if **จน** and **จิต** are phonetically written as **con** and **cit**, **c** in **con** may be pronounced **ค** and **c** in **cit** may be pronounced **ช**. Therefore **ch** represents **จ** according to the familiarity, e.g. **จุฬ** = chula and **จิตร** = chitra.

VOWELS

THAI VOWEL	ROMANIZED CHARACTER	EXAMPLE
อะ, ั (reduced form of อะ), รร (with final consonant), อา	a	ปะ = pa, วัน = wan, สรรพ = sap, มา = ma
รร (without final consonant)	an	สรรหา = san ha, สวรรค์ = saw an
อำ	am	จำ = ram
อิ, อี	i	มิ = mi, มีด = mit
อึ, อือ	ue ¹	นี้ก = nuek , หรือ = ru
อุ, อู	u	ลู = lu , หู = ru
เอะ, เ็ (reduced form of เอะ), เอ	e	ละ = le , เล็ง = leng , เลน = len
แอะ, แอ	ae	ละ = lae , แสง = saeng
โอะ, - (reduced form of โอะ), โอ,	o	โละ = lo , ลม = lom , โล้ = lo , เลอะ = lo , ลอม = lom
เอาะ, ออ	oe	เลอะ = loe , เหล็ง = loeng , เธอ = thoe
เออ		
เอียะ, เอีย	ia	เฟียะ = phia , เลียน = lian
เอือะ, เอือ	uea ²	-*, เลือก = lueak
อัวะ, อัว, -ว- (reduced form of อัว)	ua	ฝัวะ = phua , มัว = mua , รวม = ruam
ไอ, ไอ, อัย, ไอย, อาย	ai	ไย = yai , ไล้ = lai , วย = wai , ไไทย = thai , สาย = sai
เอา, อาว	ao	เมา = mao , น้าว = nao
อุย	ui	ลุย = lui
ไอย, ออย	oi	โรย = roi , ลอย = loi
เอย	oei	เลย = loei
เอือย	ueai	เลือย = lueai

THAI VOWEL	ROMANIZED CHARACTER	EXAMPLE
อวย	uai	มว่ย = muai
อีว	io ³	ลิ่ว = lio
เอ็ว, เอว	eo	เร็ว = reo , เลว = leo
แเอ็ว, แเอว	aeo	แพลิ่ว = phlaeo , แมว = maeo
เอ็ยว	iao	เล็ยว = liao
ฤ (pronounced รือ) ฤๅ	rue	ฤๅชี, ฤๅชี = ruesi
ฤ (pronounced ริ)	ri	ฤทธิ = rit
ฤ (pronounced เรอ)	roe	ฤกษ์ = roek
ลว, ลว	lue	-*, ลวสาย = luesai

NOTES:

1. According to the old rules, the four sounds, **อี อี อู อู**, are represented by the same sound, **u**. According to the new rules, in order to differentiate between **อู อู** and **อี อี**, **u** represents **อู อู** and **ue** represents **อี อี**.

2. According to the old rules, the four sounds, **เอ็อะ เอ็อ อัวะ อัว**, are represented by the same sound, **ua**. According to the new rules, to differentiate between **เอ็อะ เอ็อ** and **อัวะ อัว**, **ua** represents **อัวะ อัว** and **uea** represents **เอ็อะ เอ็อ** since they are diphthongs consisting of **อี** or **อี** (ue) and **อะ** or **อา** (a).

3. According to the old rules, **iu** represents **อีว** and **ieu** represents **เอ็ยว**. According to the new rules, all sounds ending with **ว** are represented by **o**, i.e. **เอา อาว** (ao), **เอ็ว เอว** (eo), **แเอ็ว แเอว** (aeo), thus **อีว** (อี + ว) becomes **i + o** and **เอ็ยว** (เอ็ย + ว) becomes **iao**.

* There is no Thai word with this vowel.

2. MORPHEME, WORD AND NOUN

2.1 MORPHEME is the smallest meaningful unit in a language. It may consist of one or more syllables, e.g. นา ที นาทิ ลอง กอง ลองกอง นาฬิกา นานัปการ เชื้อ ก็ เครื่อง

2.2 WORD may consist of one or more morphemes, e.g. หน้า โต้ะ ลูกเสือ จานผี มหาราช ประชาชน ราชาปถัมภ์ อภิมหาอำนาจ

2.3 COMPOUND WORD consists of two or more morphemes. The combination may render new or additional meaning, e.g. ลูกเสือ (คน) จานผี ลมกรด

2.4 COMMON NOUN

2.4.1 GENERAL NOUN e.g. พระ คน เลื้อ สัตว์ แมว นก ต้นไม้ มะม่วง โต้ะ วิทย์ บ้านโต วัด วัง ถนน จังหวัด แม่น้ำ องค์กร บริษัท

2.4.2 GEOGRAPHICAL NOUN is general noun describing natural geographical features, e.g. ภูเขา ภูเขา ควน ดอย พนม แม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง เกาะ ทะเล มหาสมุทร แหลม อ่าว, or man-made geographical features, e.g. ท่าเรือ ถนน ซอย สะพาน, including political geography, e.g. ประเทศ จังหวัด อำเภอ แขวง ตำบล หมู่บ้าน

2.5 PROPER NOUN is the name of particular person, place, or thing.

2.5.1 PERSONAL NAME e.g. name, family name, title:

name of a king

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

name of a crown prince/princess

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

royal name

สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ

name conferred by the king

เจ้าพระยาจักรี

name, family name

นายสมชาย คนจริง

2.5.2 PLACE AND ORGANIZATION NAMES e.g. organization, temple, palace, school:

organization มูลนิธิคนพิการแห่งประเทศไทย

work unit กรมสรรพากร

temple วัดดวงแข

palace	วังคู่โขทัย
school	โรงเรียนสตรีวิทยา

2.6 TITLE is the word used before the proper name, e.g.

royal rank	พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์
order of precedence	หม่อมเจ้าสุภัทราวดี ดิศกุล
ecclesiastical title	สมเด็จพระวันรัต
rank	เจ้าพระยาธรรมาชคัยดิมมนตรี
title	พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

2.7 BORROWED WORD is a foreign word written in Thai language. Borrowed words may be common nouns, e.g. คอมพิวเตอร์ (computer), เทคโนโลยี (technology), ฟุตบอล (football), or proper nouns, e.g. แปซิฟิก (Pacific), เมดิเตอร์เรเนียน (Mediterranean), ไอบีเอ็ม (IBM), ยูเนสโก (UNESCO).

3. HYPHENATION FOR SYLLABLE SEPARATION

In multi-syllable words, the final character of the preceding syllable and the initial character of the succeeding syllable may cause reading ambiguity. Therefore hyphen is used for syllable separation according to the following rules:

3.1 Hyphen is inserted when the final character of the preceding syllable is a vowel and the initial character of the succeeding syllable is ng (ง), e.g. สำ = Sa-nga.

3.2 Hyphen is inserted when the final character of the preceding syllable is ng (ง) and the initial character of the succeeding syllable is a vowel, e.g. บังอร = Bang-on.

3.3 Hyphen is inserted when the initial character of the succeeding syllable is a vowel, e.g. สะอาด = sa-at, สำอาง = sam-ang.

4. WORD SEPARATION

Each word is written separately, e.g. สถาบันไทยคดีศึกษา = Sathaban Thai Khadi Sueksa, ห้างแก้วฟ้า = Hang Kaeo Fa, ถนนโชคชัย = Thanon Chok Chai, ซอยบุญมา = Soi Bun Ma. However, compound words and personal name proper nouns are not, e.g. ลูกเสื่อ (คน) = luksuea, จานผี = chanphi, รถไฟ = rotfai, หลวงไพบุระเสียงซอ = Luang Phairosiangso, นายโชคชัย จิตงาม = Nai Chokchai Chitngam.

5. CAPITALIZATION

5.1 The initial character of the proper noun and that of the preceding title are capitalized, e.g. นายปรีดา อยู่เย็น = **Nai Prida Yuyen**, เด็กหญิงอุ้มบุญ ทองมี = **Dekying Umbun Thongmi**, ร้านร่วมเสริมกิจ = **Ran Ruam Soem Kit**, จังหวัดกำแพงเพชร = **Changwat Kamphaeng Phet**.

5.2 The first character of the first word in each paragraph is capitalized, e.g.

“ขอให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามปรารถนาได้สมหมาย ... ตามพุทธภาษิตที่ยกมาข้างต้น”

“**K**ho hai thuk khon prasop khwam samret tam pratthana dai sommai ...
tam phutthaphasit thi yok ma khang ton.”

6. TRANSCRIPTION OF GEOGRAPHICAL NAME

Geographical names proper nouns are not translated; general transcription rules are applied instead. For example, เขาสอยดาว = **Khao** Soi Dao (not Soi Dao Hill), แม่น้ำป่าสัก = **Maenam** Pa Sak (not Pa Sak River), ถนนท่าพระ = **Thanon** Tha Phra (not Tha Phra Road), เกาะสีชัง = **Ko** Si Chang (not Si Chang Island).

7. TRANSCRIPTION OF BORROWED WORD

7.1 Borrowed word which is a proper name is written as the original word, e.g. บริษัทเฟิร์สต์คลาส จำกัด = First Class Co. Ltd.

7.2 Borrowed word which is a part of proper name and not intended to be translated is transcribed according to Thai pronunciation, e.g. สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ = Sathaban Theknoloyi Kankaset Mae Cho.

8 TRANSCRIPTION OF PUNCTUATION MARK

8.1 Word followed by “maiyamok” (๑) are written twice according to the reading rules, e.g.

ทำบ่อย ๆ = tham boi boi.
ไฟไหม้ ๆ = fai mai fai mai.

8.2 Words followed by “paiyannoi” (๒), shortening succeeding well-known word or words, are written in full according to the reading rules, e.g.

กรุงเทพฯ = Krung Thep Maha Nakhon.
โปรดเกล้าฯ = protkiao protkramom.
ทูลเกล้าฯ = thunkiao thunkramom.

8.3 The second or later appearance of the same words with “paiyannoi” may be written in full or in short forms, e.g.

กรมพระราชวังบวรฯ = Kromphraratchawangbowon Sathanmongkhon
or Kromphraratchawangbowon.

8.4 The word ๑พณ๑ is written in full as Phanathan.

8.5 “Paiyanyai” (๓๑) which may be read “ละ” or “และอื่น ๆ” is written as such, e.g.

ในตลาดมีเนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ น้ำตาล น้ำปลา ฯลฯ

= nai talat mi nueasat phak phonlamai namtan nampla **la**

or nai talat mi nueasat phak phonlamai namtan nampla **lae uen-uen.**

8.6 “Paiyanyai” (ฯลฯ) in the middle of the sentence is written “la thueng”, e.g.

พยานุชนะไทย ๔๔ ตัว มี ก ฯลฯ ฮ

= phayanchana thai si sip si tua mi ko **la thueng** ho.

9. TRANSCRIPTION OF ABBREVIATION

9.1 Abbreviation of well-known and not too long word, which is read according to the reading rules, is written as such, e.g.

จ. abbreviation from จังหวัด = changwat.

อ. abbreviation from อำเภอ = amphoe.

ชม. abbreviation from ชั่วโมง = chuamong.

น. abbreviation from นาฬิกา = nalika.

พ.ศ. abbreviation from พุทธศักราช = phutthasakkarat.

รร. abbreviation from โรงเรียน = rongrian.

9.2 Abbreviation of multi-compound-words, which may be too long, may be written either in short or in full reading, e.g.

อ.ตร. from อธิบดีกรมตำรวจ

= otoro or athipbodi krom tamruat.

ผอ. from ผู้อำนวยการ

= pho-o or phu-amnuaikan.

สปช. from สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

= sopocho

or Samnakngan Khanakammakan Kanprathomsueksa Haeng Chat.

10. TRANSCRIPTION OF NUMBER

Number are transcribed according to the reading rules, e.g.

๔.๕๐ บาท = si bat ha sip satang.

๐๕.๐๐ น. = ha nalika.

๓.๑.๑ = sam chut nueng chut nueng.

๑:๒ = nueng to song.

๑ + ๑ = ๒ = nueng buak nueng thaokap song.

๑๐๐๐ = nueng phan.

หลักเกณฑ์
การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมัน
แบบถ่ายเสียง

ราชบัณฑิตยสถาน

ประกาศราชบัณฑิตยสถาน
เรื่อง หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่า ประกาศราชบัณฑิตยสถาน เรื่อง การถอดอักษรไทยเป็นโรมัน ทั้งที่เป็นแบบทั่วไปซึ่งเป็นการถอดอักษรตามวิธีอ่าน และแบบพิสดารซึ่งเป็นการถอดอักษรตามวิธีเขียน เพื่อใช้ในการเขียนนามศัพท์ต่าง ๆ เช่น ชื่อบุคคล ชื่อภูมิศาสตร์ ได้ประกาศใช้มาตั้งแต่วันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ นั้น สมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และบัดนี้ คณะกรรมการปรับปรุงวิธีการถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมัน ได้จัดทำหลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเห็นควรยกเลิกประกาศราชบัณฑิตยสถาน เรื่อง การถอดอักษรไทยเป็นโรมัน รวมทั้งคำแถลงการณ์ ลงวันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ ตามที่ได้ประกาศไว้ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ โดยให้ใช้หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียงที่ได้จัดทำขึ้นใหม่ ดังแนบท้ายประกาศนี้แทน

อนึ่ง เพื่อให้การเขียนชื่อจังหวัด เขต อำเภอ และกิ่งอำเภอ เป็นอักษรโรมัน เป็นไปในแนวทางเดียวกันตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นใหม่นี้ จึงให้ยกเลิก แถลงการณ์ราชบัณฑิตยสถาน เรื่อง การเขียนชื่อจังหวัด เขต อำเภอ และกิ่งอำเภอ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งใช้วิธีการถอดอักษรไทยเป็นโรมัน ตามประกาศราชบัณฑิตยสถาน ลงวันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ ด้วย.

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

(ศาสตราจารย์ ดร.ประยูร กาญจนกุล)

นายกษัตริย์ราชบัณฑิตยสถาน

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันนี้ เป็นการถอดโดยวิธีถ่ายเสียง (Transcription) เพื่อให้อ่านคำภาษาไทยที่เขียนด้วยอักษรโรมันให้ได้เสียงใกล้เคียง โดยไม่คำนึงถึงการสะกดการันต์และวรรณยุกต์ เช่น จันทร์ = chan, พระ = phra, แก้ว = kaeo

๑. ตารางเทียบเสียงพยัญชนะและสระ

พยัญชนะ

พยัญชนะไทย	อักษรโรมัน		ตัวอย่าง
	ตัวต้น	ตัวสะกด	
ก	k	k	กา = ka, นก = nok
ข ขค ค ฃ	kh ^๑	k	ขอ = kho, สุข = suk โค = kho, ยุค = yuk หม้อ = khong, เมฆ = mek
ง	ng	ng	งาม = ngam, สงฆ์ = song
จ ฉ ช ฌ	ch ^๒	t	จีน = chin, อำนาจ = amnat ฉิ่ง = ching จีน = chin, คช = khot เฉอ = choe
ซ ทร (เสียง ซ) ศ ษ ส	s	t	ซา = sa, ก๊าซ = kat ทราย = sai ศาล = san, ทศ = thot รักษา = raksa, กฤษณ์ = krit สี่ = si, รศ = rot
ญ	y	n	ญาติ = yat, ชาญ = chan

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

พยัญชนะไทย	อักษรโรมัน		ตัวอย่าง
	ตัวต้น	ตัวสะกด	
ฎ ฏ (เสียง ด) ฅ	d	t	ฎีกา = dika , กฏ = kot บัณฑิต = bandit , ษัฏ = sat ด้่าย = dai , เป็ด = pet
ฏ ฑ	t	t	ปฏินิมา = patima , ปราบกฏ = prakot ตา = ta , จิต = chit
ฐ ฑ ฒ ถ ฑ ฐ	th ^๑	t	ฐาน = than , ฐัฐ = rat มณฑล = monthon เฒ่า = thao , วัฒน = wat ถ่าน = than , นาถ = nat ทอง = thong , บท = bot ฐง = thong , อาวุธ = awut
ณ น	n	n	ประณีต = pranit , ปราณ = pran น้อย = noi , จน = chon
บ	b	p	ไบ = bai , กาบ = kap
ป	p	p	ไป = pai , บาป = bap
ผ พ ภ	ph ^๑	p	ผา = pha พงศ์ = phong , ลัพธ์ = lap สำเภา = samphao , ลาภ = lap
ฝ ฟ	f	p	ฝั่ง = fang ฟ้า = fa , เสรีฟ = soep
ม	m	m	माम = mam
ย	y	-	ยาย = yai
ร	r	n	รื้อน = ron , พร = phon
ล ฬ	l	n	ลาน = lan , ฬาด = san กีฬา = kila , กาฬ = kan
ว	w	-	วาย = wai

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

พยัญชนะไทย	อักษรโรมัน		ตัวอย่าง
	ตัวต้น	ตัวสะกด	
ห ฮ	h	-	หา = ha ฮา = ha

หมายเหตุ :

๑. ในทางสัทศาสตร์ ใช้ h เป็นตัวสัญลักษณ์เพื่อแสดงลักษณะเสียงชนิด (เสียงที่มีกลุ่มลมพุ่งตามออกมาในขณะที่ออกเสียง) h ที่ประกอบหลัง k p t จึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ทางสัทศาสตร์ดังนี้

k แทนเสียง ก เพราะเป็นเสียงสติด (เสียงที่ไม่มีกลุ่มลมพุ่งตามออกมาในขณะที่ออกเสียง) kh จึงแทนเสียง ข ฃ ค ฅ ฌ เพราะเป็นเสียงชนิด

p แทนเสียง ป ซึ่งเป็นเสียงสติด ph จึงแทนเสียง ผ พ ภ เพราะเป็นเสียงชนิด ไม่ใช่แทนเสียง ฟ

t แทนเสียง ถ ต ซึ่งเป็นเสียงสติด th จึงแทนเสียง ฐ ฑ ฒ ถ ท ธ เพราะเป็นเสียงชนิด

๒. ตามหลักสัทศาสตร์ ควรใช้ c แทนเสียง จ ซึ่งเป็นเสียงสติด และ ch ใช้แทนเสียง ฉ ช ฌ ซึ่งเป็นเสียงชนิด ดังที่ใช้กันในภาษาบาลี-สันสกฤต เขมร ฮินดี อินโดนีเซียและภาษาอื่น ๆ อีกหลายภาษา แต่ที่มีได้แก่ใจให้เป็นไปตามหลักสัทศาสตร์ เนื่องจากเกรงว่าจะทำให้ไขว้เขวกับการสะกดและออกเสียงตัว c ในภาษาอังกฤษ ซึ่งคนไทยมักใช้แทนเสียง ค หรือ ซ ตัวอย่างเช่น จน/จิต หากเขียนตามหลักสัทศาสตร์เป็น con/cit ก็อาจออกเสียงตัว c เป็นเสียง ค ในคำว่า con และออกเสียง ซ ในคำว่า cit ดังนั้นจึงยังคงให้ใช้ ch แทนเสียง จ ตามที่คุ้นเคย เช่น จุฬา = chula จิตรา = chitra

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

สระ

สระไทย	อักษรโรมัน	ตัวอย่าง
อะ, ั (อะ ลครูป), รร (มีตัวสะกด), อา รร (ไม่มีตัวสะกด)	a an	ปะ = pa, วัน = wan, สรรพ = sap, มา = ma สรรหา = sanha, สวรรค์ = sawan
อำ	am	ร่ำ = ram
อิ, ี	i	มิ = mi, มีด = mit
อี, ื	ue ^๑	นึ้ก = nuek, หรือ = rue
อุ, อุ	u	ลู = lu, หู = ru
เอะ, ่ (เอะ ลครูป), เอ แอะ, แอ	e ae	เละ = le, เล็ง = leng, เลน = len และ = lae, แสง = saeng
โอะ, ะ (โอะ ลครูป), โอ, เออะ, ออ	o	โละ = lo, ลม = lom, โล้ = lo, เลาะ = lo, ลอม = lom
เออะ, ะ (เออะ ลครูป), เออ	oe	เลอะ = loe, เหลิง = loeng, เธอ = thoe
เอียะ, เอีย	ia	เฟียะ = phia, เลียน = lian
เอือะ, เอือ	uea ^๒	-*, เลือก = lueak
อัวะ, อัว, -ว- (อัว ลครูป)	ua	ฝัวะ = phua, มัว = mua, รวม = ruam
ไอ, ไอ, อัย, ไอย, อาย	ai	ไย = yai, ไล้ = lai, ้วย = wai, ไไทย = thai, สาย = sai
เอา, อาว	ao	เมา = mao, น้าว = nao
อุย	ui	ลุย = lui
โอย, ออย	oi	โรย = roi, ลอย = loi
เอย	oei	เลย = loei
เอือย	ueai	เลือย = lueai
อวย	uai	มว้ย = muai
อิว	io ^๓	ลิว = lio

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

สระไทย	อักษรโรมัน	ตัวอย่าง
เอื้อ, เอว	eo	เรื้อว = reo , เลว = leo
แเอ้ว, แอว	aeo	แผล็ว = phlaeo , แมว = maeo
เอียว	iao	เลี้ยว = liao
ฤ (เสียง ริ), ฤๅ	rue	ฤๅ, ฤๅสี = ruesi
ฤ (เสียง ริ)	ri	ฤทธิ = rit
ฤ (เสียง เรอ)	roe	ฤกษ์ = rock
ฤ, ฤๅ	lue	-*, ฤๅสาย = luesai

หมายเหตุ :

- ตามหลักเดิม อี อี้ อุ อู ใช้ u แทนทั้ง ๔ เสียง แต่เพื่อแยกความแตกต่างระหว่างเสียง อี อี้ กับ อุ อู จึงให้ใช้ u แทน อุ อู และใช้ ue แทน อี อี้
 - ตามหลักเดิม เอื้อะ เอือะ อัวะ อิว ใช้ ua แทนทั้ง ๔ เสียง แต่เพื่อแยกความแตกต่างระหว่างเสียง เอื้อะ เอือะ กับ อัวะ อิว จึงใช้ ua แทน อัวะ อิว และ uea แทน เอื้อะ เอือะ เพราะ เอื้อะ เอือะ เป็นสระประสมซึ่งประกอบด้วยเสียง อี หรือ อี้ (ue) กับเสียง อะ หรือ อา (a)
 - ตามหลักเดิม เสียง อิว ใช้ iu และเอียว ใช้ icu แต่เนื่องจากหลักเกณฑ์นี้เสียงที่มีเสียง ว ลงท้าย และแทนเสียงด้วยตัว o ซึ่งได้แก่ เอา อาว (ao), เอื้อ เอว (eo), แเอ้ว แอว (aeo) ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปในทำนองเดียวกัน อิว ซึ่งเป็นเสียง อี กับ ว จึงแทนด้วย i + o คือ io ส่วนเสียง เอียว ซึ่งมาจากเสียง เอีย กับ ว จึงแทนด้วย ia + o เป็น iao
- * ไม่มีคำที่ประสมด้วยสระเสียงนี้ใช้ในภาษาไทย

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

๒. ความหมายของคำ

๒.๑ หน่วยคำ หมายถึง หน่วยที่เล็กที่สุดและมีความหมาย อาจมีเพียงพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้ เช่น นา ที นาที ลอง กอง ลองกอง นาฬิกา นานัปการ เชื้อ ก็ เครื่อง

๒.๒ คำ หมายถึง หน่วยคำ ๑ หน่วยคำ หรือมากกว่านั้น เช่น หน้า โตะ ลูกเสือ जान् पी महाराज प्रजाजन राजपुत्रम् अहिमाअनाज

๒.๓ คำประสม หมายถึง หน่วยคำตั้งแต่ ๒ หน่วยคำขึ้นไป เมื่อรวมกันแล้วมีความหมายใหม่หรือมีความหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม เช่น ลูกเสือ (คน) जान् पी लमग्रद

๒.๔ คำสามานยนาม

๒.๔.๑ คำนามทั่วไป เช่น พระ คน เสือ สัตว์ แมว นก ต้นไม้ มะม่วง โตะ วิฑู บันได วัด วัง ถนน จังหวัด แม่น้ำ องค์กร บริษัท

๒.๔.๒ ชื่อภูมิศาสตร์ คือ คำนามทั่วไปที่บอกลักษณะภูมิประเทศตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา ภูเขา ควน ดอย พนม แม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง เกาะ ทะเล มหาสมุทร แหลม อ่าว หรือคำนามทั่วไปทางภูมิศาสตร์ที่มนุษย์ทำขึ้น เช่น ท่าเรือ ถนน ซอย สะพาน และหมายรวมถึงเขตการปกครองด้วย เช่น ประเทศ จังหวัด อำเภอ แขวง ตำบล หมู่บ้าน

๒.๕ คำวิสามานยนาม หมายถึง คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ เช่น

๒.๕.๑ ชื่อบุคคล เช่น พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระนาม ราชทินนาม นาม นามสกุล

ตัวอย่าง

พระปรมาภิไธย	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
พระนามาภิไธย	สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
พระนาม	สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ

ราชบัณฑิตยสถาน ๖

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

ราชทินนาม เจ้าพระยาจักรี

นาม นามสกุล นายสมชาย คนจริง

๒.๕.๒ ชื่อสถานที่และองค์กร เช่น หน่วยงาน วัด วัง โรงเรียน

ตัวอย่าง

องค์กร มูลนิธิคนพิการแห่งประเทศไทย

หน่วยงาน กรมสรรพากร

วัด วัดดวงแข

วัง วังสุโขทัย

โรงเรียน โรงเรียนสตรีวิทยา

๒.๖ คำนำหน้านาม หมายถึง คำที่อยู่หน้าวิสามานยนาม เช่น พระอิศริยยศ ฐานันดรศักดิ์ สมณศักดิ์ บรรดาศักดิ์ ยศ คำนำหน้าบุคคลทั่วไป รวมทั้งคำนำหน้าชื่อที่บอกลักษณะ สถานภาพของวิสามานยนามนั้น ๆ เช่น ๑พล๑... ศาสตราจารย์... นาย... นาง... นางสาว... เด็กชาย... เด็กหญิง... ๑ล๑

ตัวอย่าง

พระอิศริยยศ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์

ฐานันดรศักดิ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์

สมณศักดิ์ สมเด็จพระวันรัต

บรรดาศักดิ์ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี

ยศ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

๒.๗ คำทับศัพท์ หมายถึง คำภาษาต่างประเทศที่เขียนด้วยตัวอักษรไทย อาจเป็นคำสามัญนาม เช่น คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี ฟุตบอล หรือคำวิสามานยนาม เช่น แปซิฟิก เมดิเตอร์เรเนียน โอปีย์เอ็ม ยูเนสโก

หลักการถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

๓. การใช้เครื่องหมาย “-” เพื่อแยกพยางค์

ในกรณีที่คำซึ่งมีหลายพยางค์ อักษรตัวสุดท้ายของพยางค์หน้ากับอักษรตัวแรกของพยางค์ที่ตามมา อาจทำให้อ่านยาก หรืออ่านผิดได้ ให้ใช้เครื่องหมาย “-” เพื่อแยกพยางค์ โดยมีหลักดังนี้

๓.๑ เมื่ออักษรตัวสุดท้ายของพยางค์หน้าเป็นสระ และอักษรตัวแรกของพยางค์ที่ตามมาจากขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ng (ง) เช่น สง่า = Sa-nga

๓.๒ เมื่ออักษรตัวสุดท้ายของพยางค์หน้าเป็น ng (ง) และอักษรตัวแรกของพยางค์ที่ตามมาจากขึ้นต้นด้วยสระ เช่น บังอร = Bang-on

๓.๓ เมื่ออักษรตัวแรกของพยางค์ที่ตามมาจากขึ้นต้นด้วยสระ เช่น สะอาด = sa-at, สำอาง = sam-ang

๔. การแยกคำ

ในการถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันให้เขียนแยกเป็นคำ ๆ เช่น

สถาบันไทยคดีศึกษา = Sathaban Thai Khadi Sueksa

ห้างแก้วฟ้า = Hang Kao Fa

ถนนโชคชัย = Thanon Chok Chai

ซอยบุญมา = Soi Bun Ma

ยกเว้นคำประสมซึ่งถือว่าเป็นคำเดียวกัน และวิสามานยนามที่เป็นชื่อนุคคล ให้เขียนติดกัน เช่น

ลูกเสือ (คน) = luksuea

จานผี = chanphi

รถไฟ = rotfai

หลวงไพเราะเสียงซอ = Luang Phairosiangso

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

นายโชคชัย จิตงาม = Nai Chokchai Chitngam

๕. การใช้อักษรโรมันตัวใหญ่

๕.๑ อักษรตัวแรกของวิสามานยนาม และคำนำหน้านามที่อยู่หน้าคำวิสามานยนามนั้น ๆ ให้ใช้อักษรโรมันตัวใหญ่ เช่น

นายปรีดา อยู่เย็น = Nai Prida Yuyen

เด็กหญิงอุ้มบุญ ทงมี = Dekying Umbun Thongmi

ร้านร่วมเสริมกิจ = Ran Ruam Soem Kit

จังหวัดกำแพงเพชร = Changwat Kamphaeng Phet

๕.๒ อักษรตัวแรกของคำแรกในแต่ละย่อหน้าให้ใช้อักษรโรมันตัวใหญ่ เช่น

“ขอให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามปรารถนาได้สมหมาย ... ตามพุทธภาษิตที่ยกมาข้างต้น”

ถอดเป็นอักษรโรมันได้ดังนี้

“Kho hai thuk khon prasop khwam samret tam pratthana dai sommai ... tam phutthaphasit thi yok ma khang ton”

๖. การถอดชื่อภูมิศาสตร์

ให้ถอดคำสามานยนามที่เป็นชื่อภูมิศาสตร์เป็นอักษรโรมันโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ เช่น

เขาสอยดาว = Khao Soi Dao ไม่ใช่ว่า Soi Dao Hill

แม่น้ำป่าสัก = Maenam Pa Sak ไม่ใช่ว่า Pa Sak River

ถนนท่าพระ = Thanon Tha Phra ไม่ใช่ว่า Tha Phra Road

เกาะสีชัง = Ko Si Chang ไม่ใช่ว่า Si Chang Island

๗. การถอดคำทับศัพท์

๗.๑ คำทับศัพท์ที่เป็นวิสามานยนาม ให้เขียนตามภาษาเดิม เช่น

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

บริษัทเฟิร์สคลาส จำกัด = First Class Co. Ltd.

๑.๒ คำทับศัพท์ที่เป็นส่วนหนึ่งของวิสามานยนามและไม่ประสงค์จะแปลชื่อวิสามานยนามนั้น ให้เขียนคำทับศัพท์นั้นเป็นอักษรโรมันตามการออกเสียงในภาษาไทย เช่น

สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

= Sathaban Theknoloyi Kankaset Mae Cho

๘. การถอดเครื่องหมายต่าง ๆ

๘.๑ คำที่มีเครื่องหมายไม้ยมก (๓) ให้ถอดซ้ำคำ วลี หรือประโยคอีกครั้งตามหลักการอ่าน เช่น

ทำบ่อย ๆ = tham boi boi

ไฟไหม้ ๆ = fai mai fai mai

๘.๒ คำที่มีเครื่องหมายไปยาลน้อย (๓) ซึ่งย่อความของคำที่รู้จักกันดีแล้ว เช่น กรุงเทพฯ หรือคำที่เป็นแบบแผนซึ่งต้องอ่านเต็ม เช่น โปรดเกล้าฯ ให้ถอดเป็นอักษรโรมันเต็มตามคำอ่าน เช่น

กรุงเทพฯ = Krung Thep Maha Nakhon

โปรดเกล้าฯ = protkiao protkramom

ทูลเกล้าฯ = thunkiao thunkramom

๘.๓ คำที่มีเครื่องหมายไปยาลน้อย (๓) หากมีคำเต็มซึ่งใช้ในข้อความก่อนหน้านั้นแล้ว จะถอดเต็มตามคำอ่านหรือไม่ก็ได้ เช่น

กรมพระราชวังบวรฯ

= Kromphraratchawangbowon Sathanmongkhon

หรือ Kromphraratchawangbowon

๘.๔ คำ ๓ พยางค์ ให้ถอดตามคำอ่าน คือ พระนันทาน = Phanathan

๘.๕ เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (๓๗) ที่อยู่ท้ายข้อความซึ่งอ่านว่า “ละ”

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

หรืออ่านว่า “และอื่น ๆ” ให้ถอดเป็นอักษรโรมันตามเสียงอ่านนั้น ๆ เช่น

ในตลาดมีเนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ น้ำตาล น้ำปลา ฯลฯ

= nai talat mi nueasat phak phonlamai namtan nampla **la**

หรือ nai talat mi nueasat phak phonlamai namtan nampla **lae**

uen uen

๘.๖ เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (ฯ) ที่อยู่กลางประโยคซึ่งอ่านว่า “ละถึง” ให้ถอดเป็นอักษรโรมันตามเสียงอ่าน เช่น

พยัญชนะไทย ๔๔ ตัว มี ก ฯลฯ ฮ

= phayanchana thai si sip si tua mi ko **la thueng** ho

๘. การถอดคำย่อ

๘.๑ คำย่อที่มาจากคำเต็มที่อยู่กันดีและเป็นคำที่ไม่ยาวนัก ให้อ่านเต็มตามหลักการอ่าน และให้ถอดเป็นอักษรโรมันเต็มตามคำอ่าน เช่น

จ. ซึ่งย่อมาจากคำจังหวัด = changwat

อ. ” ” อำเภอ = amphoe

ชม. ” ” ชั่วโมง = chuamong

น. ” ” นาฬิกา = nalika

พ.ศ. ” ” พุทธศักราช = phutthasakkarat

รร. ” ” โรงเรียน = rongrian

๘.๒ คำย่อที่มาจากคำประสมหลายคำและค่อนข้างยาว หรือยาวมาก จะถอดตามคำอ่านของตัวย่อ หรือถอดเต็มก็ได้ เช่น

อ.ตร. ย่อจาก อธิบดีกรมตำรวจ = otero หรือ

athipbodi krom tamruat

ผอ. ” ผู้อำนวยการ = pho-o หรือ

phu-amnuaikan

หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง

สปช. ย่อจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ = sopocho หรือ Samnakngan Khanakam-makan Kanprathomsueksa Haeng Chat

๑๐. การถอดตัวเลข

ให้ถอดตามหลักการอ่านอักษรวิธีไทย โดยเขียนอักษรโรมันเต็มตามเสียงที่อ่านในภาษาไทย เช่น

๔.๕๐ บาท	อ่านว่า	สี่บาทห้าสิบสตางค์	
			= si bat ha sip satang
๐๕.๐๐ น.	”	ห้านาฬิกา	
			= ha nalika
๓.๑.๑	”	สามจุดหนึ่งจุดหนึ่ง	
			= sam chut nueng chut nueng
๑:๒	”	หนึ่งต่อสอง	
			= nueng to song
๑ + ๑ = ๒	”	หนึ่งบวกหนึ่งเท่ากับสอง	
			= nueng buak nueng thaokap song
๑๐๐๐	”	หนึ่งพัน	
			= nueng phan